

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА
Исх. N 457
дата 27 SEP 2019

ДО

МИНИСТЪРА НА ФИНАНСИТЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ

СТ А Н О В И Щ Е на БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

ОТНОСНО: *Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

Българската търговско-промишлена палата (БТПП) изразява своята принципна подкрепа на горепосочения проект на Закон. В допълнение представяме коментар по някои от предложените промени, както и предложения за усъвършенстване на изготвения от Министерство на финансите Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане.

1) Според БТПП промените в ЗКПО, извършени въз връзка с транспонирането на Директива (ЕС) 2016/1164 и Директива (ЕС) 2017/952 са направени, без да се отчитат особеностите на българската данъчна система. Поради това една част от тях просто няма да могат да се приложат, ако не се направят и други изменения, които да обусловят практическата полза от транспонирането.

Конкретен пример е с въведеното данъчно облагане при напускане. В една от хипотезите, данъчното облагане при напускане се прилага, когато данъчно задължено лице става местно лице за данъчни цели на друга юрисдикция. Това е възможно в държавите, в които данъчното местожителство на едно юридическо лице се определя от неговото място на ефективно управление, т. е. когато едно юридическо лице, регистрирано в България се управлява от Румъния, например, то престава да е местно лице на България за данъчни цели и следва да се счита за местно лице на Румъния. Това обаче в

България е невъзможно, защото качеството на местно лице се определя не от мястото на ефективно управление, а от мястото на регистрацията. Въпреки че има някакви наченки на мислене в тази насока в ДОПК, стабилно решение на този въпрос в духа на преобладаващите европейски и ОИСР практики не е намерено.

От БТПП многократно сме предлагали по отношение на местните юридически лица да бъде въведен преобладаващият критерий в страните членки – мястото на ефективно управление. Готови сме и понастоящем да съдействаме, за да се създават действащи в практиката разпоредби, а не просто да се използват готови текстове от директивите, като задължението за транспониране се изпълнява само формално.

2) По отношение на **новите термини**, които се въвеждат с транспонирането на директивите, считаме, че голяма част от тях вече са надлежно дефинирани в допълнителните разпоредби към ЗКПО и може да бъде направена повторна проверка за дублиране.

3) Във връзка с **трансферното ценообразуване** трябва задължително да се допусне сключването на споразумения с приходната администрация. Така е във всички държави, в които се създава предвидимост за бизнеса на икономическите групи. В противен случай, сме в хипотезата в рамките на данъчната давност да се правят субективни корекции, които ерозират стандартните бизнес практики и създават несигурна инвестиционна среда.

4) БТПП изразява своето категорично **несъгласие с предвидената в ЗМДТ възможност за определяне на данъчната основа от общинските служители**. Оценката на отчетната стойност, ако има някакво съмнение, трябва да бъде възлагана, при това за сметка на съответната общинска администрация, на лицензирани оценители. Ако се докаже съществено отклонение от отчетната стойност, тогава може да се помисли разходите да бъдат възложени на данъчно-задължените лица. Определянето на точна оценка на актива изисква специфична квалификация и не може просто така да бъде възлагана на служители от местната администрация, които нямат нужните познания, особено в малки общини, където административният капацитет е ограничен. Палатата изразява своите опасения, че ако така разписаната разпоредба влезе в сила, ще се достигне до продължителни административни и съдебни процедури.

5) Палатата определя като сериозен **проблем предвиденото изменение в чл. 6, ал. 2 т. 5 ЗДДС** в смисъл, че *„доставка по смисъла на този закон е прехвърлянето на акции или дялове, еквивалентни на акции в дружества, които*

дават на притежателя им юридически или фактически права на собственост върху недвижим имот или на част от него“.

Действително чл. 15 пар. 2 б. „в“ от Директива 2006/112 ЕО предоставя право на избор на държавите да въведат или не подобна разпоредба, от която до този момент българската държава не се беше възползвала. Но това според мотивите се прави, за да се възпрепятства заобикалянето на закона от страна на физически лица, които са крайни приобретатели на акции или дялове в дружество, в което единственият актив е недвижим имот или част от него.

Разпоредбата обаче е разписана по начин, който включва и многобройни други хипотези, при които крайният приобретател на акциите е дружество, което е регистрирано по ЗДДС и поради това не е нужно да бъде включвано в изменението, защото за него ще възникне право на данъчен кредит – т.е. постигнат е принципът на неутралност на данъка. Според БТПП е необходимо изменението да обхване само хипотезата, при която краен приобретател на акциите/дяловете е физическо лице.

Извън всичко гореизложено, следва да се вземе предвид и сериозния проблем с данъчната основа при такава доставка – активът – недвижим имот има една цена, докато цената на акциите или дяловете могат да имат съвсем различна цена в зависимост от задълженията, които съответното дружество има. Липсата на каквато и да било индикация за начина на определянето на данъчната основа на такава доставка ще създаде огромен проблем в практиката, който, както обикновено, ще се решава с последващи коригиращи мерки.

С уважение,

Цветан Симеонов,
Председател на УС на БТПП

